

تالیف: محمد بن محمد عبدالله بن عبیدالله بن محمود   ناشر: موسسه مطالعات تاریخ پزشکی، طب اسلامی و مکمل

نویسنده کتاب محمد بن محمد عبدالله بن عبیدالله بن محمود از پزشکان هند اسلامی است که کتاب حاضر را در حوالی سال ۹۱۰ هجری قمری تالیف کرده است. مولف در مقدمه کتاب می‌نویسد در شیراز ۳۰ سال اقامت کرده و کتب درسی پزشکی متداول آن زمان را بمدت دو سال نزد رئیس الاطباء حکیم محمود خوانده است، سپس به هنگام بازگشت به هندوستان تحفه خانی را بنام سلطان سعید بهادرخان به زبان فارسی یعنی زبان علمی و دیوانی آنروز هند اسلامی تالیف نموده است.

این کتاب به لحاظ جامعیت و تفصیل می‌تواند بنام یک منبع و ماخذ مهم مورد توجه قرار گیرد بخصوص که حکیم میرطفیل احمد زحمت تصحیح و مقابله آنرا بر عهده گرفته و بخط خوانا و زیبای محمد یعقوب بازنویسی و منتشر شده است.

کتاب در ۴ باب در طب نظری و عملی و یک فصل جداگانه (در ادویه مفرده و مرکبه) تدوین شده است.

باب اول: در بیان قسم علمی و عملی

باب دوم: در امراض مختصه به اعضای انسان و این باب مشمل بر مقالات است

باب سوم: در امراض اعضائی که بعضی مختص به رجال است و بعضی مختص به نسوان است

باب چهارم: در بیان بعضی ادویه مفرده و مرکبه و راندن بعضی حیوانات می‌باشد.

